

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

५६१ व ३० (७८९)

ग्रंथ नाव

आगापूरकर ओसह्याजी

बखर

विषय

म. गद्य

...मी के को प ड च ...
 ...सी चाकारभार करु अशी योतना ...
 ...बुद्धी स विमर्षास के वा ...
 ...जि आतीत ...
 ...मन माने ली ...
 ...प्रमाणसें ...
 ...होना ...
 ...आपके ...
 ...कारण ...
 ...असल ...
 ...पूर्व ...
 ...विचार ...

(2)

ही गोष्ट कोणाची बोलवी कोणास सांगवी एक प्रस्ताव्याची जागा तुम्ही गा-
सुणी तो बदलल्यास ते कुठे करावे जाणे उत्तर मध्याह्नाचे व्हडून आलेकीं,
आपणा खावंद व मासिक सर्वस्व आहेत ये विधी आपणास कोणी सांगवे व
शिकवावे तो विचार आपणास तात्कीक आपणच दिली तेव्हा आपली कडेस
आणी वितंडी काय लिहावी परंतु खावंदची सकमाती जाणे पोलीं सारें वाळेक पाज
करितां असे विचार दृष्टोपत्तीस पडतात तेव्हा जेथे जेथे हा क्रम तेथे तेथे हा बं-
दो बसव करावा व सा करण्या तीन जी माणसें असतील त्यांचे पारपत्य करावे यां
त खावंद कडेस हे न केव्हास हाच दोष आहे याचा अंदेशानसाचा-हे पत्रांसेतसा-
देवांनीं पाहोन घेता आपले आणी दूरदेशी केरी कीं हे करितो तरी मासे वडील पणा-

(2)

(2)

(2)

(2)

स अकुचित अस हार दोताळीचा विचार पाहून देवाचे व देवाचे
रुन चाळले इकडे सवारी रात्री अवस्था पाहतां दिवसो दिवस थारी रावर काळि-
माच नौ घेकार मारी पाहून आपले जाणिं बहुत विचार करीत परंतु सेक साहे-
बाचा हा बरोब आणी यात्रा मुळे कोणाची हिंमत येविशीं बोलता वयास न चाले ल
शांत याचा नीचे पोलीं येता हे बाबें घनत आपणा हे बां विधीं सोह जाक तेव्हा
बाहेर न दिखो देतां आपला जो तो भाचा कन तोच विला. आपासा हे बाक डील वर्तणू-
क पाहतां विचारांनीं एकांत मसेना साहे बांक देल येणें जाणें मानसिक अशी
चाळ धरली तो नाबाई साहेब जेव्हा शरीर अरचस्व त्यांजला औषध वगैरे देणें
तेव्हा सेनासाहेबास सप्र जो हे हेनवे. नुसतार साहेब याच जला आपणाचा उ-
द्योग इकडे स इत्यान करिती आपला आपावून त्याचें गाहून औषधाचा विचार
करविला या अंग्रेजी लोकांचा कोणताही विचार आपासा हे बांक डील चाळ पाहून या
मल्या वरून वेशजंत रव रामाचे आपासा हे बांचे मनांत दुःखाव संववलां तपदरी वि-
की विधी ताकी द कली करुन आपासा हे बांचे मनांत दुःखाव संववलां तपदरी वि-
वार्त माणसें संवारीलीं लोकांनी हे कार्य आरंभित व दशांत आपासा हे बांस सां-
गावे कीं, तानमोणस कोणताही एक दोष नाही. आपले आने भुधोजी भोसळे से-
ना धुरंधर यांनी कसे विचार करुन होत त मेक विली हे आपणास सप्र जो न
आहे व आपचा ही सेवाधर्म हाच हा आहे बऱ्या आपणास सेनासाहेब करावे
असे आपासा हे बांचे वृत्तीचें दृढीकरण करावे. इकडे सेनासाहेबांनीं पार-
र पकत बिचडत चालली. औषधी वगैरे उपाय करणें तो करीत असतां गुणा-
वह होऊन ये. पुरचांतून रक्त दरीक पडावे असें उघड होत असतां याची बर-
दास हिंमतीचें सेनासाहेबांनीं करावी. इकडे मैनाबाई साहेब याजला औष-
ध उपचार होत असतां गुणास नयेतां काळुन मुड यापितीस तीचें देहा-
वस्थान जातें. तीचें देहन नजर बागांत व करण्याचा विचार आपासा हे बांचे
का पुरंतु सेनासाहेबांचे येतात व बाबासा हे बांचे देवात यात्रा वळ ने रुन-
देहन केले. पुढें दिवसो दिवस वेळुण्यात आपासा हे बांनीं सेनासाहेबांनीं
मानून आपले उद्योगास प्रवृत्त कराहून व सेनासाहेबांनीं वे आरामी पारव
जाणोन आरव व शिते शर वगैरे लोक यांत ही शकट भेद घडोन कयमे रव-
चास वगैरे देणें सुखीकून आपले लगाभां करण्याचा प्रकार केला. सेनासा-

(3)

हेबांस देहावसानापूर्वीं तोक दिवस. त्यांचे निद्रेचे गाळिच्याचे पदरीं यंत्रकोणी
बांधिलें हेही न समजलें. मृत्युसमई तेही दृष्टीस पडलें असा समय सेनासा
हेब जाणून श्रीमंत बाबासाहेब व आपासाहेब वराजेश्री गुण्याबा दारा व
जेव्हा पुसही जेशवंतराव भवानी शंकर व नारायण गोपाळ व जेशवंतराव रा
मचंद्र वगणाधर राव भाधव निरणवीस बाळाजीनारायण जामदार व नारायण
मशवंत निस बत निरणवीस व नारायण काशी काळीकर व धर्माजी भोसले व स
मस्त जनानरवाना इत्यादिसमाज असतां दाराजी व पुसही यांनीं विचारकेलाकीं
सेनासाहेबसुभा दणादूर देश यांनीं जासीनें सर्वत्र राहिल्यांत आपलासो दुरा
व हाब ठेऊन दौलत याबद्दल पासमयापर्यंत केली त्यांची वेळ अशी येऊन बाबासाहेब
पुढे दौलतीचा बंदोबस्त पाहणे सुरूवा संच बाहाळ आहे तेव्हां त्यांनीं तीनें पुढें जाऊ
वें त्यास तुम्ही आम्ही चौघे या गोष्टीस साह्यार पाहून कोणी केसरीताने चालव
हें पावेजे सन पुसणें व सेनासाहेबां पासून या गोष्टीचा धारा बांधून रावणे हें
तुम्हा आम्हा सर्वत्रांस एक नाही यावरून सर्वत्रांनीं सेनासाहेबास विनंती के-

(3A)

लीकीं आपल्यास ईश्वरानें असा वक्त पास केला. पुढें आम्हांस जी आज्ञा क
रली ती करावी ते त्यां श्रीमंतानां सेनासाहेबांनीं केली जे गुण्यास मालीक खासे आ-
हेत व तुम्ही चौघे बाहेर पाहून आपआपले कामांनीं बाहाळताहां व आजपावेतो
या दौलतींत असे रावाले आहे व बाबासाहेब दाराजीनें पंगु त्यांजला जपून
व आपआपले काम तुम्हां पुढीं दौलत अंगेजाने व चौघां रईसांची जी हो-
स्ती आमचे हातची आहे ती बळकट ठेऊन पुढें दौलतींत उणे न दिसू देतां
संच येवाया हेव्हां चौघां सव्हा बाळगल्याचे येथे यत्कर तुम्हां स आहे.

(3B)

तितक्यांत धर्माजी भोसले ते सर्वत्रांनीं जेसी जेसी आपण साहेबस वराजेश्री
ज्ञा करानी याचे उत्तर जाले ते मोक्यावासी नारायणसाहेब यांचे वेळेस व त्यांचा
बंदोबस्त करून दिसा. याचा इलाखाच तुटक पद पुर छत्तीसगड त्याजकडे
स आहे त्याजगीं त्यांनीं नारायणसाहेबां तसें करावें या दौलतीची संबंधनां
हीं दृष्टी आसा जाली तेव्हां यांजला जपून दौलतीचे बंदोबस्ताची याद ना-
रायणजेशवंत याजकडून करवून याजवर सेनासाहेबांनीं जासीनें निशाणी क
रून दिली. नंतर प्राणोत्क्रमण जाहें त्या समयांत दानधर्मादि जो विचार होणे
तो जाला. त्या शोकाचा तपशील काय त्या होवा नंतर न्याय्याचे समयास आरं-
भ बाहेबपुत्र या कर्माचे अधिकारी पुत्र परंतु शरीर आचले आहे असा दौ
रादिक यांजोच करावें. आपासाहेब साक्षभूत जमळ असावे बाबासाहेब
दौलतीचे मालीक पुवराज्याचे अधिकारी आपासाहेब सेनासाहेबांनीं या
चा विभाग या दौलतींत न ठेवितां त्यांचे बडिकां पासून च तोडून दिसा व अं
त काळी यादच वरावून दिली. असें सर्वत्रांनीं बाबासाहेबांकडून कर्मांत
करावें असे वराविले ते आपासाहेबांनीं ऐकून बहुत वैषम्य मानिलें. सेना
साहेबांस बाबासाहेबांचे बुवा लया जवळ समारंभाने दहनाय नेलें बाबास
हेबांकडून आज्ञा धरविला आ संधीत आपा साहेबांनीं चौकी पाह्य
चा बंदोबस्त ठेविला की, सरनभिन साहेब बाहादूर याचे दोस्तीचा वि-
चार सेनासाहेबांचा फारच त्यांचे वित्त बंगल्यावर स्थिर नसाव यासम-

(3C)

यास सेनासाहेबांचे स्वारखा दक्षिणेतील पगडी बरात मातबर रईस

(4)

लेना साहेब व राणा लूर देश व आपसी लागी अशी दोस्ती केली आहे की,
 त्याचे मागे सरस बाज राहावी याबेळेस असेल प्रमाण जाऊन द्याने व
 हवे जाऊन करितां जातु बावळीची सवारी त्या स्थळास येण्यास निघाली
 तो चौकी पाह जाचा बंदोबस्त ठिक ठाव हा व शहराचे आसपास नौ-
 क्या बस त्या हो त्या चौकी दारांनीं साहेब मत्सुरा व येण्यास मना के-
 लें सब बते गणेश बागा पारून माघारे शिंगा बर लुवर बंगलांत जाऊन
 जे निधीचा आपसोस केला. इकडे सेना साहेबाचे दूर जावे नंतर गु-
 ण्या बा दास साहेब मत्सुरा माघारे फिरोज सेनाचे वर्तमान स-
 मज ले जाऊन वरून तो दिवस तसा उतर त्याच रातीं दुसरे दिवशीं
 ते नौकी दार बरतरी केले व हे वर्तमान आपा साहेबास समजावत ते जाण-
 लें पुढे त्यांनीं जाऊन बेली. बाबा साहेब व बाका बाई साहेब आदिक-
 लून वे हवे तीं त राहून कर्मांतर नाही जाविले. नवे हवे तींचा बंदोबस्त
 धर्मजी भोसले यांनीं ठेविला होता. आपा साहेबांनीं बाबा साहेबाकडे स-
 यावे जावे बसावे. सुतक निवृत्त जात्यान व तेथें न दरबार चौ यां मुखसि-
 यास प्रवेत वृथा सुतक निवृत्त जात्यान व बाबा दूर मत्सुरा शांत व नास त्या-
 च जागी आले होते बसत सीतेने शांत व केले व बाबा साहेबांनीं त्या-
 जकडेस बुजणी देऊन उतरावे पातळतारे कर्मा असा क्रम दोन दिवस चा-
 लला. इकडेस आपा साहेबांनीं मर्मांत आणि तेथी बाबा साहेब तर असे
 कामदार प्रबळ पाहात नारायण येशवंत तिसर बत विठणवीस राज कार-
 णी प्रमाणांत व धर्मांनीं जोकत व वान व बाका बाई त्या वेळाची न-
 नवे हवे तींचा बंदोबस्त ठेविला आहे व त्याचे अंगी कर्तव्याची गरा-
 व गुज्या बा दास फौज बाबा साहेबांचेही मातेची बाबा बाई साहेबांचे
 हेवनीं येशवंत यांचे समान व बाबा दूर मत्सुरा जे जाणु
 कींत याचे ही लक्ष बाई कडेस व मत्सुरा मत्सुरा मत्सुरा मत्सुरा मत्सुरा
 चित्त शुद्धता ही व आतां जाऊन शीत त्या बाधून आले ते ही आतां
 आपली कारवाई ही व करावी जे कारभारी यांस प्रेम दारवून आपले
 लग्नाची लागत व धर्मांनीं फोंसले यांचे पारपत्य होई अशी मसकत आपले
 कारभारी यांस येऊन जाती या शिवाय दाब बसणार नाही या फौजने व जाणु
 म होते. इकडेस सेना साहेबांचे आशी वांत व बाका बाई साहेबांजक जाऊन हुजर
 धर्मांनीं भोसले येऊन तेथून तेथून बोलवणे नारायण येशवंत तिसर बत
 विठणवीस यांशी व नारायण गोपाळ व महमद शिंदे का आली खान
 यांना पाठविले आहे प्रमाणे विवर्ग बाई साहेबांजक जाऊन हुजर
 जाते आणि बोलण्याची बौद्धक आली ते वृद्धा धर्मांनीं भोसले यांनीं प्र-
 केला की पुढे कसा विचार काम सकार त्याचे केस नारायण गोपाळ बोड
 ले की, स्वार्थ सर्वत होता त्याने आपले मोहाताने होऊन कर्मा सवारी
 स्नेह संपादून ठेविला आहे व सें आपण कस जातो फसे त्यापुढी येका
 दा बलिष्ठ आसरा संपादून करणे ते करावे हे धर्मांनीं भोसले यांनीं ऐ-
 कून जबाब दिहाजे तुमचा भंड करणी होऊन अंग्रेजांचे हस्तांत का-
 लाची असें दिसते हुं नारायण गोपाळ व नारायण येशवंत यांनीं ऐकून

4A

4B

4C

4D

⑤

(SA)

SR

6

पाहुन बाहरंगीं. उत्तम आहे म्हणोन बोलले, परंतु मनांतील धर्म सेना साहेब
 बजिवंत असतां जो जिचा कारभारी पांणी जेजिता, त्याजला नारायण येश
 वंत अनुकूल असावे. पांणीचे मनांतील धर्म; तो बाबा साहेबांची पाहणी
 असा विचार न करितां आपासाहेबांनी नारायण येशवंत यांजकडे मध्यस्थ
 राजे उद्योग करणे तो केला, परंतु आपासाहेबांचे मन जोगा भाव दिसला नाहीं.
 हे पाहुन माणी धातुपोषणाचा नार करून धर्माजी भोसले याचे पारपत्याचा
 विचार मांडला त्याजवर नारायण येशवंत पांणी ती कळस बंदी रवे डोभग-
 वंत निखळत विठ्ठलास साज समाणें धर्माजी भोसले याजकडे सपाहुन पा-
 ल पाहविली व बाबा बाई साहेबास दाखवावी हे ही सांगितलें. ती कळस बंदी भो-
 सले जाजकडे स मणार निहे घेऊन गेले. नवे हवे लोंक त्यांची भेट घेऊन कळस
 बंदी पांणीन दाखविली ती त्यांनी पाहुन उत्तर केले कीं. तुमचे खापीन काय रा-
 हिलें आहे तुम्ही जेचे पुसदी साहेबाचे हातचे पावे केले एका काणाचे म-
 णीं उगेच याही करून फळ काय? असो बाई साहेबांस दाखविलीं असें मोठे
 आविर्भावानें सक उत्तर सांगितलें ते खंडोभगवंतांनी नारायण येशवंतास
 कळविलें त्यानंतर दुसरे दिवशी ही पाहविल्या. इकडे स आपासाहेबां
 नीं धर्माजी भोसले यांचे वालीनी न बोलण्याची चाकण्याची जातली ठेऊन
 हुजेव हे सज्जाचे कोजेत वाकटभेद करून कोस स्वर्चास देणे सुरू के-
 लें व नवीन कळस आरी वशी परतून घ्याजकडून ही पत्ता येज बाब आहे
 ते आपासाहेबांस साजने याजवशी त्याचे मनांत नारायण येशवंत या
 जविशी विकृती जाती व ती त्यांच्या पांणी ही आपले जागी विचार केला
 जाणवत नाही तो काय व स्वाधीन नाहीत तेव्हा आपलेच जातीचे

6

6A

6B

99

6C

गजावर बाई साहेबा. त्याने बसले इकडे स आपासाहेबाचा विचार असा
 कोज बंद सरदार पांणीचे सनातन वेगळे करत त्याचे खापीन जाती. सेनासाहे-
 बाचे मागे अधि काही अज्ञात बाकिल ज्यापक्ष जाते त्यां जसे कळेक तसे
 केलेस जाईल हे चांगले नाही. असो दूरवर विचारकीती कोनी पाहुन
 आपासाहेबांचे डोक्याकडे स पाहुन लागले. नलाचे मजी प्रमाणे वागू लागले
 आपासाहेबांनी नागो निंबक व रामचंद्र बाप यांशी कुंपिणीचे सरका
 र साह्य करणाऱ्याची प्रसन्नत करून नारायण पंडित माणी बोलवून
 त्यांशी प्रेम व स्वातंत्र्य जा करून नागो निंबक व जात तिथे मिळोन
 कामसजतीचे उद्घाटण केले. त्यांनी ऐकून घेऊन दम घाळून उगेच
 राहिले. आपासाहेबांचा आग्रह येविशीं का फारच पुढा हे पांणी पाहु-
 नि सर जमीन साहेब यांशी इतला आपासाहेबांचे मनो. धर्माचा वध
 माजी भोसले याचे पारपत्याचा केला. त्यांनी ही त्याचे घरांनीत अंमल
 कोणाचे स्वाधीन नाही येशवंत राव रामचंद्र हे ही नारायण येशवंत यां
 त्याचे स्वाधीन नाही जी गोष्ट सेनासाहेबांचे पदर्यानी पाहणी ती
 जकडे स तेजून स्थाई भाव पाहिला साता त्याचा कळमी सज्जा नाही हे
 मिळार जकीन साहेबांस समजलें व अन्यायास आपले आपण सेना
 साहेबांचे घरांत आबकुटून आपले स्वाधीन वेत आहे हे मनांत ठे-
 ऊन नारायण पंडित यांशी उत्तर केले. तुमचे घरचा विचार जांत तुम

[illegible]

७

७

७४

७४

७८

मांडसी. पुण्याकडील नारायण बापू राव वैद्य व सहायशी व बापुजी चारपुडे यांचे
 विसमतेने तिकडीक लिखावट होती तेथे ही आपला थोडा थोडा त्रिस्तका करी-
 वा हे घनांत बागून राघो धोंडेव याशी बोळण्याचाळण्या करून उचोडित
 मकार माळे. कारण हे बापुजी मल्हार व सहायशी व बापुजी नारायण येशाव
 यांचे लग्नी हे समजोन नागो विंबक सांजी शिंदे होळ कर मांडसीक लिख
 वट्या बरोबर आपले हसी बापूजी आपले आत्मीय मांडो गोविंद पुस
 दारे पुण्यास काळ्या वे दुकासि मसेन पळऊन वा तीराय पंतप्रधान मांडो
 स संधान नारायण बापुराव व सहायशी व बापुजी सांजी सांडून केले. कागद
 पत्र जितके मेणेत आपणाजवळ आणो तसे काचे असा कास मांडला. पंत-
 प्रधान बापूजीक याचा वेणार पडला आपा साहेबांची संधाने शिंदे होळ कर
 याजकडे स लागून परस्पर लिखवट करून घ्याया येनिशीचे इतले उभय-
 तां सरदा सांडून पुण्यास जाते यात मेळून रबिंद्र गोविंद समेक पंतप्रधान
 चायरी जाणे. नागो विंबक सांजी आपले अशी सगल करून मोहमी आणि ती
 पुढे श्रीमंत बाबा साहेबास नवे हवे कीतून आपुन स सहायशीने करावे व उत-
 पासा हे व होळती चेमु संपाद. मांडो सा हे बाकडून बाबा साहेबाचे हात करावे
 ही मसलत त्यांनी स्वः स्थ ठेऊन बापुजी सर्व मांस समजोन सर्वांचे
 यांचे छुछूर्त करून यातारनेस आपासाहेबांनी मांडीने नवे हवे करून जाऊ
 बाबा साहेबांस या करीत बापूजी आपण जाते हाती नवरी घेऊन पाय
 उतारें पातरी बरोबर करून नवे हवे करून मसलत व सवेन मांड पुस-
 ती व सरदार मांडो करून ते ये जाणित. मिसर ने किन साहेब बाहा दूर
 यात्रा ले ये निशीचा इत. आपण हात करून लावे मांडो हातें रसपून पंतप्रधान
 प्रसंगास बोलावून आणि ते ते होळ करे. नाव रीत आदिक करून समारंभपो
 वे छुल सावाजीचा. बाबा साहेबांचे अंगवस्त्र व शूराच वे ने काढून घेत
 सुप्रहूर्त मसलत दारुणाचे व सहायशीच्या नमस्काराचा व सहायशीचा व सहायशीचा प.
 हात मांडी चमकी देऊन मांडीने किन साहेबांचे बाहा दूर मांडी जोडे सतोळ
 दिले त्या सभयांत मिसर ने किन साहेबांचे बाहा दूर मांडी जोडे सतोळ
 बाबा साहेबांचे बोळण्यात आणिले की रघोजी भोसले सेनासाहेब आभ्यास
 व डीक होते त्यांची आजची सो सी बडुत करून आपणें एकिके पंतप्रधान ठेविले
 कोडे शवाचा बरोबर उणे दिस दिले नाही. ती पास रचातर आभ्यास बहुत
 आहे. आपण याचे आणी आपले होळती वे पातळ जाळे मांडी रघु जी पास
 जी पुढे या होळतीचे सरसबाजी दिवसे दिवस अधिक भसावी हे आपणे
 सतांत लावून आहे त्यास आज आभ्यास बोलावयास पुसा वयास आपण
 आहेत तेही बाबा साहेबांची साहेब पंतप्रधान कडे स पाहून उतर दिले की,
 केलास वासी मांडी आपणाजवळ पावदिसा करिता को होळती आहे त्याची
 पासदारी जितकी वेनात जितकी आपणास केतना आहे आपा साहेबास
 राजेंद्र आहे हे सर्व मांडी पाहून त्या प्रसंगास समा सभारंभ होऊन पंतप्रधान
 अतर घन देऊन दरबार बरखास जाऊ. आपा साहेबांनी बाबा साहेबास
 पुनवाड्यांत न राहावयास जागा मूर्ते को कांत करून दिली. आंतीज बेट
 ने बाबा साहेबांजवळ चौकी पाह्या ना बंदोबस्त आपा साहेबांनी केला
 नंतर जे किन साहेब मांडी आपा साहेबांचे संधान प्रमाणे मराठांती व पंत

10

10A

103

(100)

(11)

उत्तरांचे बोलण्यावरून होतां तारी सरकारास यास बोल लेकी, हे बोलतात ते ग-
लत आहे. नारायण वेशवंत यांणी बापूनी येथेंच मंडार यांणी लिहिले
की, आपासाहेबांनीं तारापुरास अशी कली करून सेनासाहेबास असेंके
ले तीं पत्रें बाजिलास. शिंदेव होळकरांस पाहावयास मथुरा निहारे नेऊं
लागले ते आम्ही दृष्टीने पाहिलें. याची खतावणी पाचे दसरांत असेल
ती दसरे अशी मनास येईत ती वलात करून असल्य भाषणें केलीं याज-
वरून चिरण विसां कडीत त्रिवर्गांचे बोलण्याप्रमाणें नागो त्रिंबक यां-
णी बाजीराव महारे याजका हे बत राव य सखाराम याजका बरोबर देऊं
नारायण वेशवंत पाचें घरीं चिरणिसां कडीत दसरे होती तीं दोबस्त

(11)

सरकारचे इरावरी कोडून तेलगवें उरिल्या आपासाहेबांचे बंगल्यावर नेऊन
वेविली नंतर तेचरोजी रात्री आपासाहेबा व नागो त्रिंबक व अमृतदास
पांडुरंग व पंडित व आनंदराव भाधव व तारी बा काळी करव बाजीराव कु-
षा असे बस्त न चिरणी सां कडीत त्रिवर्गांस आपासाहेबांनीं सप्तपक्ष बो-
लावून दसरे सोडून कागद लिहून देऊं एक एक कागद पाहिला तो । वर्ग बो-
लले तसें च वास्तविक लिहिले परंतु आपासाहेबांचे पत्रांत नारायण वेशवंत याजवि-
शी विकली नाप्रकार आपासाहेबांचे वृत्तवस्तु यातून त्याजला ही राखून बोलावून
उत्तर देवादेश पाहिले. आपासाहेबां कडे सखाई ही उत्तर करावें तरी दुरपती
शीं पाह पाहून यांणी सबोर केली त्याची मनास येई सविराडास पाठवून
पहिल्यां या पाहून बस विनायक तारापुरास यावर आपाजी आनंदराव पाचरोब
र आरबाची मीनेत व अमृतदास व चौक्या अमृतदास विचार

(11)

केला चिरणिसां कडीत त्रिवर्गांस आपासाहेबांनीं सप्तपक्ष बो-
लावून दसरे सोडून कागद लिहून देऊं एक एक कागद पाहिला तो । वर्ग बो-
लले तसें च वास्तविक लिहिले परंतु आपासाहेबांचे पत्रांत नारायण वेशवंत याजवि-
शी विकली नाप्रकार आपासाहेबांचे वृत्तवस्तु यातून त्याजला ही राखून बोलावून
उत्तर देवादेश पाहिले. आपासाहेबां कडे सखाई ही उत्तर करावें तरी दुरपती
शीं पाह पाहून यांणी सबोर केली त्याची मनास येई सविराडास पाठवून
पहिल्यां या पाहून बस विनायक तारापुरास यावर आपाजी आनंदराव पाचरोब
र आरबाची मीनेत व अमृतदास व चौक्या अमृतदास विचार

(13)

अडकत वेविले दुसरे रोजी त्रिवर्गांस नारायण वेशवंत येथे मणी वेने पाह-
याचा बंदोबस्त केला व नारायण वेशवंत याजपासून बंदतरख पुढे मणी सवा-
लक्ष रुपयांचे सेव पुढे विनायक येथे तेव न देवादेश केला तेथें त्यांणी
उत्तर केले की, आम्ही आपासाहेबांचे वृत्तवस्तु पाहिले तुमचे खाधीन आहे मना
स येईत तसें करावें असेलीने नारायण वेशवंत याचा बंदोबस्त केला राहातां
ना बाबाबाई साहेब यांचे मिळणीतील व बाबासाहेबांचा पक्ष धरून पुण्याचा
हा हाशेने होते हे फौज बंद याजका रवाली करावें हे सप्तजोन रंगोर धुनाथ
मोडरे याजमाबांती ल कारभासी वहरजी गणपतीचे नांमी गणपतराव भाधव

(11)

लिखिले होते याजका सप्तपक्ष बोलावून आपासाहेबांनीं सांगीतले कीं तुमचे कडी
लजमान हरोबस्त कोडून विराळा करावा तुम्हास खर्चास सरकारांतून देऊं
मनाच्यास तुमची पुला हिमा सोपारवासी तेथें सगळा व्यूह यांणी पाहून तिखे
यांणी विवृती केली की, हजर गणती घेणार याजवरून रंगोर धुनाथ यांणी
आशा केली तेथें आपासाहेबांचे आज्ञेपुढें उपाय नाही पुण्या बादा कडीत
फौजेना जमाव कोडून अलंग उतरविले पुण्या बादा हांणी आपले भागी
विचार केला की, आपासाहेबांनीं साडून फौज आपली केली सेनासाहेबांचे मना
सर्व सरदारांनीं आजवर खातेत असतां कोणाचाही एकी न बळकट न राहातां
कसच एके दिती ठेऊन आपासाहेबांस सात न देतां असल्य विचार मना व मा-
पासाहेबांज नक दुडू क पाणसें मळला नेके सप्तजोन सप्तजावित त याजव
र आपासाहेबांचे लक्ष ते पक्षी आपला बचाव ते करावें याजवरून आर्जांनी

(12)

जमीनत ठेकन आपत चरगुली वाडका चाबं होबस्त केला. नंतर आपासाहे-
 व हा ते तंगरखेडीवरून नागपुरास हवे तीत येऊन राहिले. मिलन ने कीज
 साहेब बाहादुर यांनी प्रेम जोडला त्याची दिवसेंदिवस वाढी गेली. बा-
 हादुर मंत्रमुक्ती आपले मागी बाहुन कळकळ करून पाहिले की जेना-
 साहेब कडीक पाणसे आपला अंगल करून एकास वेळार ज रतीत सेना सा-
 हेबांनी आपली बाहुत दोली ते आमचे दिवांत आहे परंतु ती गोष्ट माणसां
 कडून त माही आपासाहेबांनी च मसा विचार के लव बाबा साहेबां स सनं-
 दनाधिही समई राजेंद्रनाथा असे बोलते तेथुं मा चे बोलण्या प्रमाणे मसूर
 त्याप्रमाणे त्या प्रमाणे तहनामा आपला आहे मं पासून निहू घेतला व आपण
 हा दिहा. सा पळटणे चाकर ठेविली तीं ते तंगरखेडीवर रावणी करून

साहेबी यांचा दरमाहा सामाही द्यावा असा जोड करारा व आपलटणाचे
 मदतीस यांचे हजार फौज आ पासाहेबां कडील राहावी पळटणाची महा-
 नारी कराराबारे लावाणेचे पळटणेनेही राहण्यामुळे प्रांतांतीत जाण त्यांनी
 करारिक लेखबव जाणवत अडचण व जोकां ने रूपचे अशी वसुलाची माफी
 हे तुकसांन तशांत व ज देण्याची अडचण पडू लागली त्यांत बाहादुर म
 वसुलाचे बोलणे पडले की, सा पळटणे तुम्ही आपले हौततीचे कारवाई
 करितां ठेविली यांदन तुमकां पुढे म्हाही चाची धारणा ठेविल्या दिते
 ल व जो जोकरा तुमकां आमचा माला त्याची बळकडी तुम्ही ठेवीत ना
 वी. आपासाहेबांनी हा साहेब वसुलाचा संतो व तशाही तीने खातर नाम

पूर्वक बोलून वेळपर-
 मेतर जैकीन साहेब याजविशीं मिलन जेकीन साहेब बाहादुर यांचा
 साहेबांनी बोलण्यांत आपणिले की आपले मरु आप्ताजवळ आले जा
 हेत यांजला आपले राजाजीत व ज पळटणाची, चाकर ठेवावे ते आपला
 चाकरी तुलासा कामाची मा करिली व आज व ज बाहादुर म वसुलाचे मजी
 ने सीली शास्त व ठेविली व त्याच दुसऱ्या हा जकां साहा. पळटणाचे दरमा

हा देण्याची अडचण व चरगुली फौज याचा खर्चाचा बोलवा असा अड-
 चणीचा प्रकार दिवसांदिवस जाता तशांत तुसंगा बाहेचा कैला अंग्रेजोतीं
 कोठी वगैरे व वण्या समाजितला व हाशेत माफी नी ही तुकसांनी अशी

चहूंपूर्वी पळटणाची अडचण व पाजक डील बोलण्या बोलण्याची आं व ज्या
 मोडी नी ही नसो सवे हे समजोन मखडीक मनांत क्षीणता मानू लागले की
 ही मोष्ट कुकून गाली येविशी नी तजपीज योजीनी हे मनांत आणिले त-

शांत ना हो सरवा राम व नराक्षीगराव बहाव व केशवराव चंकरेश-
 वगैरे समाज. त्यांत ना हो सरवा राम यांनी मनः कल्पित अकबरा ठि-
 हून विदे मांजक डील राज्य कारणाचे विचार व पुण्या कडी लही साधन
 शिंद्याचे खूब असे पळतेच आपासाहेबास समजावीत असा व त्याही

जोडी आपासाहेबास रुबत बोलण्या तागे विंवक यांनी स्वडो गोविंद
 पुण्यास आपले तर्फेने यंत प्रधान याजकडे संधान लावून ठेविले
 हा ते ते पुण्याहून नागपुरास ते तंगरखेडीचे पुकारांनी आले आपासाहेबा
 ची जेट करविली. पुण्याकडील प्रकार जो समजाविला तो त्यांनी व कारण

13

23

13A

13B

24

13C

हैं बकी, अंग्रेज बाहादूर यांचा स्मरण पावते होते पंडितजीचे विद्यमाने जा
 मा यागेचीनीं पुण्याहून अलफिखन साहेब यांचे विद्यमाने पंतप्रधान
 याजकडून सेनासाहेबांचे पदाची मातकीची वस्त्रे आणाची हा संक-
 ल्प नागेत्रिंबक यांचे घनांतीत ही गोष्ट आपले हातातें करून दोलतीचा
 कारभार दिवसों दिवस अधिक करून घेतवावा व त्याचरीतीनें आपले
 आंगी सर्वा ध्यक्षता ही आणिली समबंद वैद्यक वासनभट हे मणार विले
 धीं आल्याकरे मेम वरून अंतरंगी आपसाहेबांकडून घनमानेकते
 रव्याल करवीत असताने खाजवर नागेत्रिंबक यांनी स्वरो मोर्चि द्यास
 आपसाहेबांकडून पातस्वी देऊन पुण्यास वस्त्रे घननाहीर त्यांचे सा-
 गीत त्या प्रमाणें देऊन रवानगी केली ते तिकडे सगेले - शिताबरडी केजा
 ग्या येण्यांत नागेत्रिंबक यांनी आपले व्याही श्रीधर जयकृष्ण यांशीं नेमू-
 वधुन श्रीगिरी ही त्याजकडून पातविली असाकम नागेत्रिंबक यांचा
 चातला नवविंगराचे बल्लोक व नासायन सरवारास राधचंद यांचे यांनी
 आपले जागी विचार केले की, आपसाहेब आपले तेंनीं लागून पंडित व ना-
 गोत्रिंबक यास लाग होय असा प्रकार कोण्ही तहेनें करावा - आपास
 हे बास तिराचे जागे समजाविले की, अंग्रेज बाहादूर याशीं आपण स्नेहके
 लापरतु यांचे आपले दोलतीस नागेत्रिंबक यांचे आपण पगडीबंद विले
 होऊ कर पंतप्रधान एकविन जाते असतां यांचे पारपल्य करणे असाधना
 एव नागेत्रिंबक व नासायन यांचे जागे जाते मिळाले यांचा मारनासा पात
 व याचा नाहीं. आपणा असा प्रकार कोण्ही तहेनें करावा - आपास
 न यलरणे आली. आतां आपास एवमदेयास किती अडवण. ही-
 त दिवसों दिवस येण्यांत येऊन किती तुकसा नयाचा विचार आपण न पा-
 हावा हे आपसाहेबांनी देऊन ही प्रवृत्त करवी. असा लेकुरपणा ना वि-
 चार आंगी. ज्यानी जेसिंगाचे व येव कितान धरून करावे व हे ही समजावि-
 ले कीं अंग्रेजांचा व पंतप्रधानाचा एवढा स्नेह असतां अंग्रेजांनीं गंगाधरवा-
 ली गाईकवाडाकडील यांचा पूर्व पक्ष केला. गाईकवाडा सरदार पेशायांचे
 पदचे मागीं जाणसे यांचे बोळमे बोळूं लागले ते बाजीराव पंतप्रधान यांचे
 चित्तंत वैद्यक्य आले गंगाधरशास्त्री यांचा तसा प्रकार जसा, त्रिंबकजी
 डंगळे पंतप्रधानाचे कोभांतीत यांमवर अंग्रेजांनीं आणिली आणि आग्रह
 करून त्रिंबकजीस वरून नेऊन पाण्यांतीत अंग्रिजां पात वेविले त्यामचा
 ईश्वराने मार्ग देऊन सुटले. त्यांनी जसा वरून केला त्याचे पंतप्रधानाचे ल-
 नव पंतप्रधानांची संधाने विले होऊ कर यांमकडेस हे ही सरदारशा-
 त्रिबर्गेचा एक विचार आपण आपले सरसबासीस अंग्रेजांशीं होस्ती केला
 असतां आपल्यास त्यांकडील इतक्या अडवणी आतां व दिसतागल्या ले
 कापुढे कायस काम होणार. अंग्रेज या घसंत शिरलेल्याचे परा कोण्हाचा
 परिणाम वांगला जातो. लखनो हैदराबाद वगैरे हद्द्यांत देऊन आपासा-
 हेबांचे मोटमरतें आणि बोलले कीं बाजीराव यांशीं आपण संधानक-
 रावे म्हणजे सर्व गाठोडे एक जाहले असताना प्रकारभासून आपा

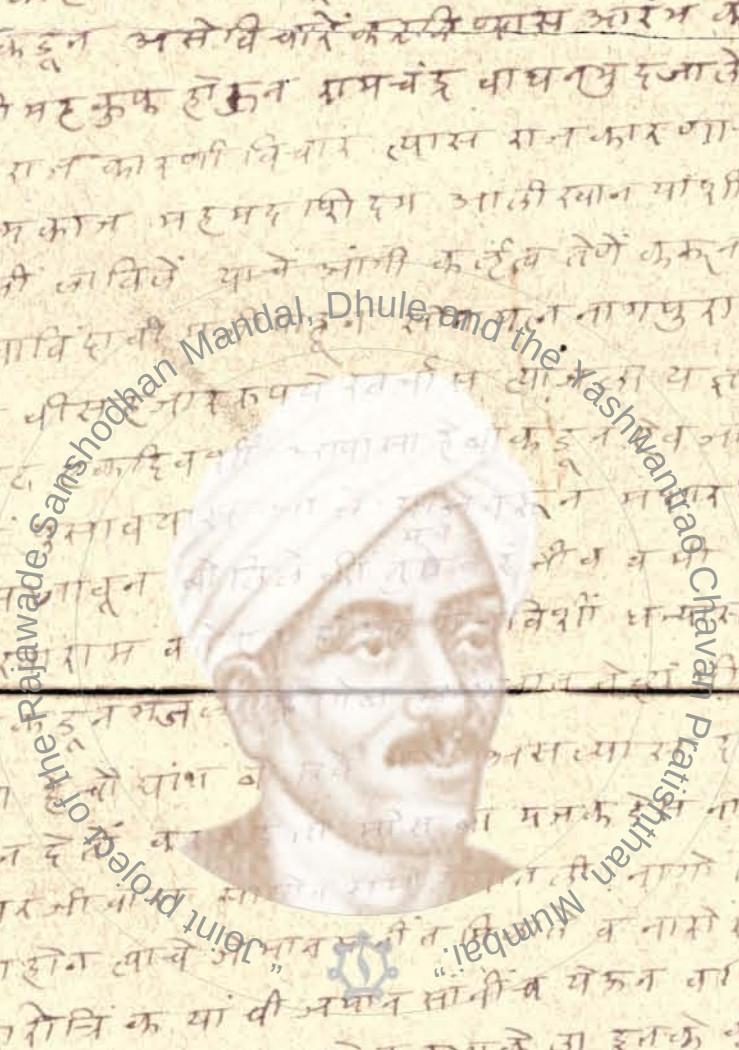
(16)

साहेबी बुझी फिरविली. बाहेर पुढार दिवूंदिहनाही योगाने नारायण पंडि-
त पांसमसलतीं नूनगाळून बाहुरंगी दरबारचे घेणे असे तद्देनें अलग के-
ले व नागो विंबक पांजवर एकादा दोष ठेऊन सांजलाही खाणी घावी हेरा-
हून चंद्रपूर आदिकरून ऐवजाच्या झडल्या मांचे हाताने मनास घेईत-
शाजाल्या लाचारि शोबसमजून घ्यावा हे नमूद करून उतासा साहेबांकडून
नागो विंबका विधीं विकली आणविली व लाचे शरीर संबंधी रावजी परशुराम
पांजवर आरोप ठेऊन गद्दी करून लाचे वर उठून लाजला चंद्रपुरास केहेत
वागविले. नरासिंगराव बड्याळ याचे मदरचे नासे सखाराम असतो नरासिंगरा
व बड्याळ पांजला ही सांगी गाळून रामचंद्र बाघव आपण हेकचित होऊन

उतासा साहेबांकडून असे विचारें करविण्यास आरंभ केला. अंग्रेजाचे वागणु-
कींत पंडित जी महकुफ होऊन रामचंद्र बाघव पुढजाते नागो विंबक मांचे आं-
गी माझ वती राज कारणी विचार त्यास राज कारणाचा प कार तेसा केला व
मोमल्याचे काम काज महमद खोदग आली खान यांणी आपा साहेबांनीं प्रेम-
दाखवून चाळी लाविले याचे आंगी कर्तव्य तेणें करून चाळी लागडे नागोजि
बक मांणी खाविंदाची मागही नमूद करून नागपुरास बुडणी बागेत केला
आपा साहेबी पीसून गारुपने रानीस यांणी यत्नास दिले. वतजाच्या
कंतर वासन भर कर्दिवशी आपा साहेबांकडून वतजाचे झुली विधी नागो-
विंबक याणी उतावय घ्यावा ते सांगविले. माघ विले रामचंद्र बाघ यांचे
मातुशी कडे सांगवून बोविले की तुमचे सौव व मो एक जीव एक पाण अ-
सता तो सखाराम व नागो विंबक यांणी अमके प्रयोगें करून रुप

नून खाविंदा केडून मजलास पोड्यास जाऊन तेथों अमके प्रयोगें करून रुप
या स्वर्च सांगे तेथों पांश व विष आसल्यास एमोबसा हिचोब या कर्मा-
चासम जाऊन देतें व नागो विंबक यांणी नाहीं तेथों रामचंद्र बाघाचे
मातोओते चिरजी यांणी सांगेन रामचंद्र बाघाची नागो विंबक मांणी उतासाहे
बांचे ध्यान पाहोन लाचे उतावय घ्यावा ते सांगविले. व नागो सखाराम व रामचंद्र बाघ
बाहुरंगी नागो विंबक यांची जमान सोनी व येऊन वाघोला बदलून राज्यकारण
वाघाकडून राखून आंतून हाखेक उभाके ला इतके कस करण्यास नागो स-
खा राम नागो विंबक यांणी या उभावतोंचे सप्रजांत राहून आंतून अंग्रेज
बाहादुराचा कोह तो केला होता तो आपला बाहाळ असोवा यास्तव वर्तमा-
आपा साहेबांचे चाळीचे सांगावे व अंग्रेज बाहादुर यांणी वातप्या दारे नाग
पूर व पुणे आदिकरून येथील ऐकून आपा साहेबांकडेस होस्तीचे सांगोन पा-
गविले की, तुम्ही होस असें आम्ही ऐकितो हे कसे तेहा परिमार्जन करून
उतरें आपा साहेबी करावी नागो विंबक मांणी आतील विचार खंडोके
विंद पुण्यास पाठविले होते सांगी तेथें अलफिष्टन सावे व यांचे साधन
ठेऊन बाजीराव पंतप्रधान याणी ह्म मिकणीचा विचार खंडोपुंरुंर यांचे
शरें वें विकलाची पत्रें पुसया नी व उतरें येथून पाधवर व नील चंठ

माजकडून लिहका नी पंतप्रधान मांणी तेही सोरा वेविला व नागो स-
खा राम यांणी ही संनार केला होता तेही संधान वेविले असा तेथील
ह्म प्रकार. यांत चंठी व नागो विंबक यांची वाळ हरमोस असा सांग

Copyrighted material from the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

15

15

15A

1513

154

16

३

16A

16B

२९

16C

दोस्तीचे पत्रांत काम येईल हा अंदेशाच्या मुख्यांत नाहीं त्याची तारीफ का-
 य ~~बाबा~~ बाबाही पंतप्रधान यांजकडे गेल्यास प्रकरणावरून दोरांत अं-
 येत बाबादुराने बैबप येऊन भांडील बस्ताने बिघडण्याचा नक्षो मना
 त धरून जमीयत जोखले यजकडून करवून सिंदे होळ कर योजकडेस
 तिरकावट सुरू करून मोसल्यावे संधान उभयतां सरदासांचे संधानाचे
 द्वारे मेळण केळी सपडुख विचार तशांत खंडो गो विंदनागपुराहून ना
 गो त्रिंबक यांणी मिसर जेकीन साहेब यांची सवाती मिसर अलफिहून
 साहेब बाबादुर याची सेवा साहेबीचे पदाची वस्त्रे पंतप्रधान यांजपासून
 देविण्याचे उद्योगाची धेऊन रवाना केले जेकीन साहेब बाबादुर यांणी
 यांचे चाकीचा प्रकार मनांत ठेऊन चकती दिली आपले कडून दोस्तीत
 तफावत दिली दिली नाहीं इकडेस आपासाहेब वसमचंद्र वाघ वनाश
 घेण सरवा रास वापनशट यांचा मनस बाठरला कीं, गुण्याबा दादावर दगा
 के रावा व यासाव आपासाहेबांसी मन घाटास जाण्याची मसलत दिली. पाकी
 मागे हेकड करावे सबब आपासाहेबांनी मन घाटास गेले तो हे नर्तमान बा-
 तमी द्वारे मिसर जाऊन साहेबास सपजले होते व गुण्याबा दादा यांणीही आ-
 पले कडून साधत घेविली होती मजबूत साहेब मवलुफा कडून गुडेलक्ष्म-
 ण नागो त्रिंबक यांज नक्षेवरून बोले कीं गुण्याबा दादा तुमचे जनक येऊन साहेब
 आहेत त्याजकडे ज्याचा निवास्त नगरास लागेल. विशेषीं तुम्ही आपासाहेबांस
 घुमिवा जबाब कुंविण. तेव्हा मशर निले व वसमचंद्र वाघ यांणी कळवि-
 लिहून बरोबर राणें तसे सांगितले. तेव्हा मशर निले व वसमचंद्र वाघ यांणी आपासाहेबांकडे-
 ले. यांणी व यांणी मिळेर आपासाहेबां समागमे वरायण सखाराम सेते यांणी हे
 ख ये विशेषीं चे इतक्यास जाती आपासाहेबां समागमे वरायण सखाराम सेते यांणी हे
 वर्तमान ऐकून अधिकाऱ्यांनी तक्रार केली पर्यायचे पोली सांगीतले आगिरनागा
 करून दिले आणि मनास विचार आपासाहेबां कळवी, गुण्याबा दादावर आतां आ-
 पले ताळे पडत नाहीं याजविशीं अजून बावले तशां दाराचा पक्ष बाबासाहेब हे राज-
 कारण पुढे बलावले कसे करावे असे म्हणून आपासाहेबां गन घाटावरून कुं
 चकरून चंद्रपुरास गेले. नागपूर पुकाशी बाबासाहेब जुने हवे तीत त्याजपाशीं
 बंदोबस्त चौकी पाव्याचा आपासाहेबांचा व मासतली बंदोबस्ताचे कामीं मरुमद
 शिंद्या अक्षीखान व कास्परराज नागो त्रिंबक व वसमचंद्र वाघ व नागभट
 असे होते आपासाहेबां चंद्रपुरास असता खानमशर निलेस पत्रे आली कीं
 म हातास खान यांणी नागपुरास राहून त्याजला ताकीद करून यांणी जावे तें ध-
 भाजी मोसल्याचे वळणांतील हे सपजोव खान मशर निले नी मरुताप खा नास-
 ताकीद करून काढून दिले बाबासाहेब नागपूर पुकाशी घाटी राते चांगले भस-
 ता एकबेक सन १२२६ चे साली पाघ ३॥ १५ मेस रात्रौ देहावसान पावले
 हे वर्तमान हवे तीत यांतुशी बाबाबाई न पार्वतीबाई व वसौ ॥ कापरीबाई
 उनसतां तेशूमत्तयाच त्रिघोवनवे हवे तीत बाबासाहेबां अवळ येऊन पोच
 त्या तों त्यांचा विचार तसा पाहिला त्यावेकास वारच साहेबांनाही सर्व
 व पुस्तकीसहित समाण आला सर्वांनी आश्चर्य कीं हे एकबेक कसे जावे

सायसंगास गुडो लक्ष्मण ही आले होत काशीबाईनी सहस्रमनावा विचार करून त्या
र आल्या बाबासाहेबांचे देह न बाबासाहेबांचे देव जावळ तेथेच सौ॥ काशीबा-
ई सती तिघाच्या हे वर्तमान आयां साहेबांस वंद्यपुत्रास समजले ते त्यांनी ऐकून
बाबासाहेबांचा बहुत शोक केला. तसेच निघोन आघोंचांतच नागपुरास आले. बा-
बासाहेबांचे क्रियाकर्मांतर मोसल्याकडून करविले. राजेश्री गुण्याबा सासा यांनी
बाबासाहेबांची असा विचार पाहून आपले ठिकाणी योजिले की, आतां येथे राहणे स-
काय आहे हे समजोन आपले जातीचे लोकांत दुपारी करून वंदोबस्त के विलाव हो-
ता व आपासाहेबांक डीत ही बाहेरून वंदोबस्त असतां राह नवा मई व असा प्रस-
ग जाणोन एक दिवशी दोन प्रहर रात्रीस आपले लोकां सहित कमरबंदी करून जसे
साहित तयारीने निघोन श्रीधर लक्ष्मण यांचे देवळाचे जकार खान्यावरून भंडार दरवा-
ज्यावरून पाय उतारेच असाचित बाबांचे घरास जाऊन तेथे स्पर्शन करून व्यंक-
टेशाचे देवळाकडे जाऊन बसापुरीत उतरून तेथून शिता बरडीवर जेकीन मि-

स्तर साहेब बाहादूर यांज नानादेवांनी जेवाजी हल कारा माजबरोबर साहेबास स-
हस्र सांगीन पावविला. हा साहेबांनी हे देव नानादेवांनी आपणाजवळ ठेविले हे वर्तमा-
न आपासाहेबांनी ऐकून स्तब्ध जाते तेहां उघड करून माणसांनी समजाविले की,
दादाजी व आपणा विचार असा असतां साहेब लोकांनी त्याची पास के ती हे पो-
टांतबळे करून जेकांन साहेबांची बोलणे पाहिले की, आपली आपली दोली आसने
घरांतील विचार असा असतां नानादेवांनी त्याजक आपचे स्वाधीन करावे हे सा-
हेब लोकांनी ऐकून आपला विचार नानादेवांनी गुण्य येऊन हे समजोन उत्तरे के ती

गुण्याबा सासाची वामिस्त जे सायसंगास कुण्याची निश्चय करून रना-
ण्याचे प्रकार घडून दादाजी सायसंगास कुण्याची निश्चय करून रना-
न की करून दिली. नानादेवांनी सायसंगास कुण्याची निश्चय करून रना-

बाहेर किडवात पांच हजार कोन पत्तण समासून देण्याचे पेंढरी जगैरे पार-
पत्त्या बंदूक जातें जातें व हातें बाबासाहेबांनी नानादेवांनी सायसंगास कुण्याची निश्चय करून रना-

जमाव नवीन केला येरावंतराव दत्ताजी यांनी त्याकाळांत घालून रंगारी त-
करविली होती ती दारविली. इकडे नानादेवांनी सखाराम यांनी आपासाहेबां

स नानादेवांचे बुद्धिवाद करून शिंदे लोक कर बाज कडीत मनस्वी वर्तमाने
सांगावी की, अंग्रेज बाहादूर आप आपले ठिकाणस एक बेंक बळवा करून
जेथील तेथे पुरबीने हाबेत पक्का पंत प्रधान सुद्धा ठरजे आपण सास अनु

कूक जाणां त्याचा संतो व साज सहा बहुत जाला अनुभव मान दिसा व याची आ-
हे हे समजवून आपले हातचा जमाव जमाविला व अंग्रेज साबेबाबे संपाद-
पंडितजीन नागेबिंबक हे दोघेही अलग केले व गुण्याबाहादूर ती त्यापेक्षा
घोरले तेथे जेले. रामचंद्र वाघ आपली एकमीक आहेच. परमेश्वर शिंदेला भ-
जी खास केलेला घन्या बाबासाहेबांचे हाताखाली वागलेला व सतत आपा-
सासाहेबांचे लोकांत व काम काज करून. हे पाहून माजला खाची करावे
हे मंत्र योजिले. आणि रामचंद्र वाघ याजकडून आपासाहेबास समजावि-

18

लें. सादक अलीखान मानवर आपला लोभ आणि हे अंग्रेजाशी संपात
 करून वर्तमान संपात आणि आपण शासने ससतत मोठी करणे तेव्हा या
 गोष्टीचा बंदोबस्त न करू शकता. नाही म्हणून सुभेसार नार्दक त्रिबाळकर
 व बाळकृष्णपंत बाळोजी कुंभारचे पदरचा याचे जाणे येणे। प्रतापचरहीस
 यास विदली अलीखानचे चाळीचे वर्तमान पंताने पुरवे देऊन त शंत
 त्रिबाळकरांनी व पंत सज्जकुसुंनी सनही गोष्टी समचंद्रवाघ व नारायणराव
 रायवाणी वगैरे जाणे तो भांतसारले वास्तव साउभयतांती त्या उभय-
 तां वें जोतणे व सांगणे प्रमाण मुक्त अस आपण हा बास भास रावे हे समजोन
 खानमशासनि हे व आपण हा बाणी अताम्या करून पांजरा अंग्रेजास जोज
 दाखण्याचे निमित्त जेजेत ते करून देऊ देजे. जाने घरची चीज बस वगैरे लुटून आ-
 णा ही हाबेत परंतु याचे भाऊ विठ्ठल वगैरे जमान घरी होता याचे पंताने
 ताचे पडले तंहीं तेव्हा देण्याचेणाचे सार्जेवर सोड आली वरदान मशासनि हे
 नी बेंकाळ जाणून आपले सुरमतीचा बचाव समजोन घरची चीज बस व सांगी
 ने नगैरे आपले देविले तेनी सनही सम याचे विजमाने गेले अशारीतीने वि-
 दला अलीखान याचे ते होऊ करून काढून घरी बसविले पुढे सम
 चंद्र वाघ नाहिस यास आपण हा बाणी नमजे होऊ जाते समतत सुभेसार
 नार्दक त्रिबाळकर व बाळकृष्णपंत बाळोजी कुंभार या सांचे बुद्धी या सुळजात्या
 जोजेना अरणा आली जाणे माने लुकीने खमनास अंग्रेजास सा हा वारीना हे
 वज देणे या सांचे घरातील वसावाजी वगैरे मोडतो सुसू केली. शेवट कादमा
 शी घांणी पसतत दिली जाऊन विठ्ठल वगैरे याची रुमया पाहिले व
 पुढे समतत जोड याचे वगैरे वगैरे राज याचे ते या दौड तीचे अन्त सर्वांनी
 रमाते लें आहे तेव्हा या प्रसंगास सनही चार रुपये देण्यास अनुकूल होऊन
 अश्वी मोजता करून घरी जाऊन जमान भर या व नेपून तगा दे लुळ देले.
 सनमाने तसे उपरोक्त लुळिने. आपण करून लुळी हा हाकार जाला पुण्या-
 स रमंडो गोविंद खेन साहू बाबू पदने लुळी करितां गेले होते सांगी अन्त
 फिष्टण लाहे बास चकती या वगैरे करून त्या जेडन बोलाविले व आंतून
 पंतप्रधान यांचा व आपण हा बाणी प्रिळणीचा एके विचार समजोन पंत
 प्रधानांनी परलोनी भोंसले खेन साहू बाबू पुन त्याचा तो काज जोला हेस
 समजोन वगैरे मोठी संतान नाही. आपण हा बाणी खेन पुरंधराचे पुन परंतु
 खेन साहू बास अवलदन सता अधिकारी जाणोन आपण हा बाणी खेन साहू बास
 चे ससाची वसे व जसि पटका व जया हीर ससवेत रमंडो गोविंद या ने स्वधीन
 केले ते सगार वि. हे करून नागपुरास आले. पंतप्रधान सांगी विचार केला
 की, त्रिबाळजी डंगळे जमीन सहित आहे यांप्रति अंग्रेजाशी लढाई हे देऊन
 तो हलगत होत नाही. जमान आहे तयांत शिंदे होळकर भोंसलास
 हां आपला एक मनसबा जाऊ. लढाई जागजागी लुळ देण्यांत तथा
 नाही हे समजोन गोळीचे वगैरे जमान पुण्यास होता व त्याची तकारी क-
 रून अखंडिष्टा साहू बाबू बेटावरी असतां खानवर वाळून जाऊन लढाई
 आली. अंग्रेज लोक हिमतवान जमान दे करारित जोड केला जमान जव-
 ल असतां आपण यास सांभाळून बांबूची जागा पाहून सज्जुतीने रा-

18A

18B

18C

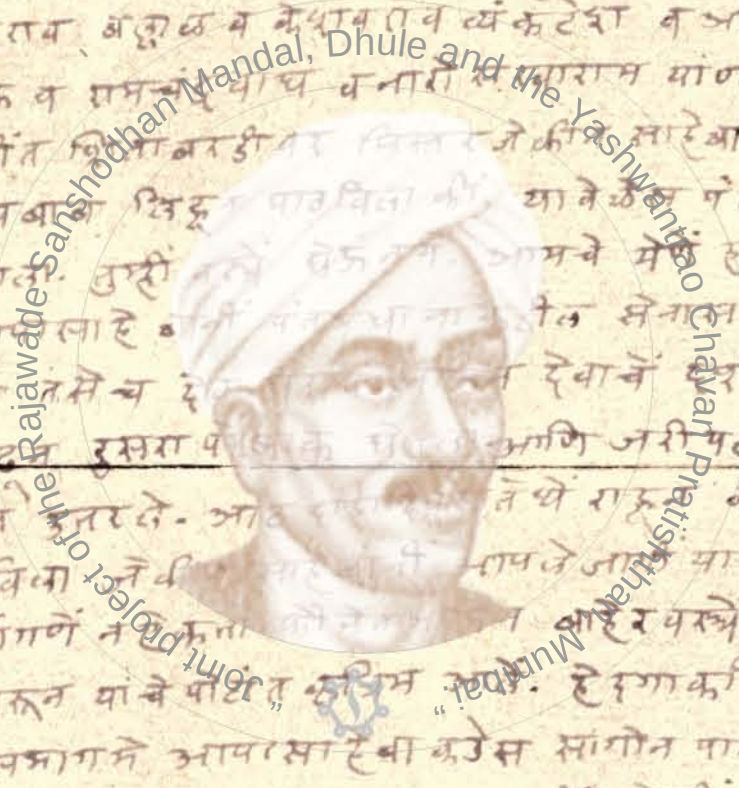
११

हम चरकडून पलटणे आपले कुमकेस बोलाविलीं. मारीतीनें तिकडेस बिघाड
 जाहो हें वर्तमान जे कीनसाहेबास समजतें असतां त्यांनीं आपसाहेबांस
 सांगोन पागविले कीं, पंत प्रधानांनीं ही गोष्ट फारच चुकून केेली त्याचा बंदोबस्त
 साहेबाजो क थोडक्याच दिवसांत करितील. असें कळतें असतां हकडेस रव
 डोगोविंद नागपुरास आपलावर आपासा हेबाचे जयेंच वे पुकट्यार कारभारी
 यांनीं मसलत ~~केली~~ ^{अवली} कोजिलीच होती व पुण्या कडील ही वर्तमान समजतें
 व आपले ही वर्तमान पुण्यास समजावे सा करितां वस्त्रग्राहक करून पुढें जो
 विचार करणे तो करावा असा सिद्धांत ठरून फौजेचा जमाव राऊर पयावर
 व घेरावांत डेरे देऊन उतरविला व आरब्ब बत्ती फाडिता बर हीचे पोटांत वेवि
 त्या नगर सुसुद्धत पाहून वस्त्रें घ्यावी हा विचार करून कार्तीयक वद्य सन
 या साती जुने हजेरी त सत्कारंभ करून वजरी पटका उभा करून देवाचे दर्शन ^{१३०}
 न कचेरित वस्त्रें घेण्यास आले. सर्व व पुसडी व मानकरी यांसाहित दरबार जा
 लाय तरसिंग राव, बल्लू व केयावराव व्यंकटेश व आनंद बाबुराव आदिक
 न नागे त्रिंबक व रामचंद्र बाघ व नारी लंगाराम यांनीं जमाव करून वस्त्रें
 घावीं मासंधीत शिवा बरडीवर विसरजे कीं साहेबास शिक्का दिहून पाग
 विला त्यांनीं जबाब दिहून पागविला कीं, यावेळीं पंत प्रधान याचा व आम
 चा बिघाड जाहो. तुम्ही वस्त्रें घेऊ नये. आमचे येथें होत नाही हा जबाब ये
 ण्या वृत्तीं आपला हेबाची वस्त्रांना न देतां सेनासाहेबीचे पदाची वस्त्रें
 घेतली आणि तसेच देवाचे दर्शन देवाचे दर्शन घेऊन तीं वस्त्रें आं
 गावकरून काढून दुसरा पालक घेतला आणि जरी पटक्या सुद्धा शाक पयाव
 जाऊन फौजेत उतरले. आठ दिवस तेथे राहून कफावारीचा नशा करण्य
 चा विचार वरविला जे कीनसाहेबांनीं आपले जागे याचा विचार पाहिला कीं,
 यांनीं आपले सांगणें न घेऊन कोने न घेऊन बाहेर वस्त्रें घेऊन राहिले. पंत प्रधा
 न यांचेबाकी वरून यांचे पोटें ^{१३१} ^{१३२} हेरणा करितील पाजवरून गुडो
 लक्ष्मण पाजसमागमे आपला साहेबा कडेस सांगोन पागविले कीं, तुमची आमची
 दोस्ती तशांत तुम्ही कोज जमाव करून आम्हीं दोस्तीत उणे पाडूं पहातां हें
 क नाही. बाजीराव पंत प्रधान यांनीं आपली बिघाड होऊन लढाई जाली यास
 रमशावर जाऊन ये थोडक्या रोजांत तुम्हास समजेव कीं, त्याचे पारपत्य जा
 ले आमची तुमची जयें दोस्ती जाली आहे तथांच असाची यांत तुमचें कल्याण
 आहे. तुमचे चित्तांत दुसरा प्रकार असल्यास आम्हांस समजो यावे आम्ही वकी
 ल आहो येशून जाऊं. पाजवर तुम्ही दग्याची गोष्ट करा तर ये विषय
 बाब तुम्हीस करा लागेल हे आपासाहेबीं हेरून पाहणे गिरी रवा तर जमे
 नीं बोलले आम्हास दोस्ती तोडाव याची नाही. आम्ही जे कीनसाहेबा स थोर
 ले भाऊ ~~आहो~~ म्हणजे ते ह्यां असें कसें घडेल. पाजवरून गुडो लक्ष्मण
 बोलले कीं, असें बोलण्यास आम्हा समागमें कोणी द्यावे. पाजवरून नारायण पं
 डित व नारायण नागरे समागमे दिहे. पात्रमाणें कार्तीयक वद्य जती येचे सोभी
 सायं काळीं जालें. गुडो लक्ष्मण बरोबर उभयतां शिता बरडी वरी गेले हे जाऊ
 न बोलत असतां एकीकडेस आर्ब शिता बरडी खाळीं होते तेथें अंग्रेजांचा

११४

११५

११६

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com